

السماعیل نصر اللہی معلوم بود . جوان هجده ساله ای که توان حرکت دادن اندامش را
نداشت . از حدود پنج سال پیش شکر نیچ را آغاز کرد و مدال های طلایی و نقره ای و برنزی
بسیاری داشت . به فلسفه علاقه وافری داشت و آرزویش دبیری فلسفه در دانشگاه تهران بود .
مادرش بده های کتاب درسی را برایش فرقی نمی زد . در آزمون سراسری مسأله سازهان
سیخش جوابها را برای او پر می کرد . سید اسماعیل موفق به کسب نمره ۲۵ آزمون سراسری
و آنگوی جوانان ناهید کسور شد .